Гервег, ти — жайвір залізний,
Лунає від співів твоїх вишина,
Де промені сонця сяйнули.
Невже дні зими проминули
І справді в Німеччині квітне весна?

Гервег, ти — жайвір залізний,
Коли ти витаєш під небом отам,-
З очей своїх землю втрачаєш.
Весна, про яку ти співаєш,
Є тільки в тій пісні, що вигадав сам.

1841